

Bostoni Eesti Seltsi Ringkiri

www.bostoneesti.org

Detsember 2002

bes@bostoneesti.org

Jõulud on jälle tulemas

Ajaratas on vaikselt, kuid järjekindlalt veerenud ja taas, nii ootamatu kui see ka poleks, hakkab üks aasta vaikselt otsi kokku tõmbama. Meie sügisene suurüritus, Mardiball, oli hoogne ja rõõmurikas - kes kohal käis, see teab. Suur tänu kõigile, kes oma annetustega aitasid peo kordaminekule kaasa. Eriti tahaks aga tänada meile Mardiloterii peavõidu - autorimaali - annetanud Helga Poznanski't ja kostüümikonkursi peaauhinna - eesti mustriga kampsuni - annetanud Triin Tammearu. Kui teil ei õnnestunud peol züriid oma kostüümiga ära võluda, kuid kampsun siiski kangesti meeldima hakkas, leiate käesoleva ringkirja lõpust infot selle kohta, kust ja kuidas on võimalik endale selline või sarnane kampsun hankida. Toimetuse poolt lisaks juurde, et Jõuluvana kingikotti sobib see ideaalselt. Mardiballi kohta aga avaldab ringkirjas arvamust meie seltsi uustulnukas Rhode Islandilt, Elo Atla-Lee.

Nüüd aga pilgud tulevikku - jälle hakkab kätte jõudma aasta pühadekülaseim aeg - aeg endasse vaadata ja aeg pillerkaari pidada. Bostoni Eesti Selts üritab omalt poolt välja pakkuda mõlemat.

Tavapärase Bostoni Eesti Seltsi Jõulujumalateenistus algab 21. detsembri pärastlõunal kell 3:00. Teenistuse viib läbi õpetaja Uudo Tari. Jõulumeeleolu aitavad luua sopran Epp Sonin, Paul Carlson orelil ja Mike Peipman trompetil.

Jumalateenistusele järgneb Seltsi jõuluõhtu Waltham'i kiriku saalis, kust ka seekord ei puudu traditsiooniline

Christmas is almost here again

Another year is coming to its end and the season to be jolly is approaching fast. Boston Estonian Society's traditional Christmas Church Service, officiated by Reverend Uudo Tari, will start at 3 p.m. on December 21st. During the service, we will hear soprano Epp Sonin, Paul Carlson on organ, and Mike Peipman on trumpet.

Immediately after the service the Christmas Party will commence in the Fellowship Hall. As in previous years, the traditional Christmas Dinner with blood sausage, sauerkraut and potatoes will be served. To cover the costs, we will be asking for a small donation. The usual coffee and cakes will be served after dinner, and everybody is welcome to enrich our dessert menu - anything sweet goes.

Since no Christmas Party is complete without Santa, we have contacted Mr. Claus and he has promised to join us if there will be kids at the party. Therefore, if you have children attending, please notify Villu Tari (978-455-5679), who will be forwarding the wish list to the North Pole. To give Santa's little elves enough time to prepare the presents, please do so by December 14th. As always, everybody is welcome to stick presents into Santa's bag, but be sure to mark clearly who the present is for.

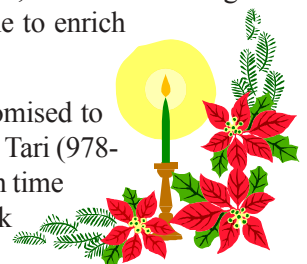
jõulutoit. Juba eelnevatel aastatel suu(re)päraste verivorstidega kuulsaks saanud "Vorstiväänajate Vennaskond" käis ka käesoleva detsembri alguses koos ja tulemusi on kõigil võimalik jõulupeol degusteerida. Et vorstitegijate püha üritus ikka ots-otsaga kokku tuleks, on pidulistel palutud kaasa võtta sularaha. Olenevalt rahva arvust ja nende isust, on ka võimalik, et tekib vorstide mõningane ülejääk. Vennaskonnal pole mingit kavatsust vorste tagasi koju tassida, nii et kes saabub õndsas lootuses, et äkki saab rõngakese kojugi viia - võtku selleks otstarbekski sularaha või siis tšekiraamat kaasa. Äkki näkkab.

Eeldatavalt suurejoonelisele jõulusöömale järgneb, nagu ikka, kohvilaud ja selle loomisest saab osa võtta igauks. Piparkoogid, pühadesaiad, koogid, tordid - kõik, mis meie jõulupeo magusamaks teeb, on teretunud.

Kui peole häid lapsi tuleb, on sinna oodata ka Jõuluvana, kes nende jaoks kingikotigi kaasa toob. Mudilaste papadelmammadel palume oma osavõtust teavitada Villu Tarit (978-455-5679), kes siis taadile kõik soovid edastab. Et päkapikkudel jääks piisavalt aega kinke meisterdada ja pakkida, peaks Villuga ühendust võtma hiljemalt 14. detsembri õhtuks. Samas võivad kõik Jõuluvana kingikotti pistmiseks midagi kaasa võtta; ainult nimi tuleks peale kirjutada, et kellele kink ette nähtud on.

Jõulujumalateenistus ja -pidu 21. Detsember, 2002, kell 15:00

Covenant Congregational Church
375 Lexington St., Waltham, MA

Mardiball

Elo Atla-Lee

“Maa-rr-di-ball”, veeris minu eesti keelt ja meelt mitte veel sügavuti valdav abikaasa Bostoni Eesti Seltsi ringkirja silmates, endal nägu peas nagu üks suur küsimärk. “See tähendab seda, et teeme sinust kerikanna ja käid terve õhtu ballil ringi, sõel peas,” ei jäänud ma ka vastusega võlgu.

Jah, eks ole ju varemgi raskusi tekkinud selgitamaks siinses kultuuriruumis veeteerivatele inimestele, et Halloweeni eesti rahvakalendrisse programmeeritud ei olegi. Sandid jooksevad see-eest Kadride ja Martidena ringi lausa kahel korral novembrikuu jooksul ning nõiad lendavad kohale hoopis Volbriööks. Et niisugune süntees ka kõige terasemad segadusse ajab, olen lihtsustamise huvides kõik ühise nimetaja all siiski “Estonian Halloweeniks” tituleerinud, mis siis, et kolmel korral aastas.

Igatahes pidi Bostoni Eesti Seltsi korraldatav kostümeeritud Mardiball aitama asjasse selgemat pilti luua.

Muistse Mardi kombel kerikanda mu mehest ei saanudki, selle asemel omandas ta hoopis naiselikud vormid. Miniseelikus mustajuukseline daam sai tasakaalustamaks minu mehelikuks muutunud välimust - vuntsidega, ülimäärasest yang’ist pulbitsevat karakterit. Nõnda siis rolli- ja soovahetusmängu tulemusena isand Üllar Jörberg koos kaasa Esteriga 26. novembri õhtal Newtoni Neighborhood Tennis Club’i sattusidki.

Sisenedes võttis meid vastu militaarliku tervitusega Härra Kaitseliitlane ja sooritas asjakohase isikute tuvastamise protseduuri. Edasi avanes õige kirju vaatepilt: ballile oli kokku tulnud küll igat karva isendeid - mesimumm ja kiisu; ka trolle ja muid kolle oli kohe küllaga. Silm lausa puhkas jälgides, kuidas inimesed olid enda kostümeerimisega viitsinud vaeva näha ja lasknud fantaasial lennata. Tegelaskujude amplituuda oli väga mitmekesine, karakterid varieerusid parunihärrast toimeka *nanny*’ni koos oma ulaka beebiga. Ei puudunud ka nunnarüü kandja, kes pidulisi igati manitses keset rikkalikku söögi- ja joogilauda ning muud pillergaari oma “inge eest oolt kandma”. Toiduvalik oli eesti kombe kohaselt tõesti rikkalik ja selle eest au ja suur tänu perenaistele ja -meestele, kes ettevalmistustega vaeva olid näinud.

Et Mardiball oli esimene kord, mil BES’i üritustest sai osa võetud, asusime kohe rahvaga aktiivselt tutvust tegema. Väga meeldiva elamuse pakkus mulle sõbralik ja avatud õhkkond, mis peol valitses. Suhtlemisvabadus ja -valmidus võikski toda seltskonda läbiva joonena iseloomustada.

Alguses kahtlustasin, et seda võib tingida osalt ka peo iseloom, kus maskeerununa inimestel oma argimina rohkem vaka all ja sotsiaalsed pidurid pealt ununenud... Kuid hiljem, Jaaguga seltsi ajaloo ja inimeste üle arutledes, süvenes minus mulje, et üheks seltsi heaks traditsiooniks on inimeste aktsepteerimine viisil, nagu nad parajasti omal tasemel eksisteerivad. Et ei tehtagi suurt vahet persoonide tausta, perekondliku seisu, ühiskondliku või varalise kuuluvuse vahel, kinganumbrist rääkimata...

Uustulnukana mõjus selline suhtumine aga väga kodust tunnet tekitavalt.

Kuid pidu oli nagu üks õige möll olema peab! Tantsu said kõik soovijad küll kõvasti vehkida. Igati tasemel ansambel Mike Peipmani juhendusel andis selleks hea võimaluse, pakkudes repertuaari tangost polkani.

Ka keeglirajal sai hoolega kätt proovitud. Äkitselt aga oli kõik see rahvas ennast pikaks looklevaks ussiks haakinud ja võeti meidki rajalt maha ussi sappa ning tempokas jooks läbi ruumide algas. Õhtule lisas nüansse ka loterii, kus õnn nii mõnelegi vaimukate ja väärt auhindade näol naeratas.

Teravsilmne saladuslik zürri käis kogu õhtu hindava pilguga ringi ja jälgis kostüüme. Autori hämmastuseks tituleeriti meid koguni kolmanda koha vääriliseks. Auhinnaks saadud pudel BES’i Mardiviina istub praegugi kenasti riivilil, erilisi hetki oodates...

Egas’ üks õige üritus enne südaööd otsa lõpe, ja nii ka seekord. Igati hea peo eest korraldajatele suur tänu!

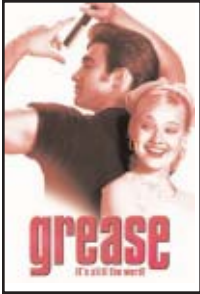
Kui tagantjärele Mardiballi pilte olen mõnele ameeriklasest tuttavale juhtunud näitama, on kommenteeritud rahva andekaid kostüüme ja üksmeelselt nenditud, et eestlased ikka oskavad pidu pidada!

Jutt jumala õige!

Toimetis lisab siia juurde, et Mardiballi pildid on vaatamiseks väljas meie Interneti kodulehel: <http://www.bostoneesti.org>. Soovi korral saab sealt pilte ka paberi peal tellida.

“Perekond Jörbergid” Mardiballil

Grease

Riina Viise

Ei tea, kas teised BES'i inimesed ka osalesid "Grease" etendustel Bostoni Wang Center'is, aga meid oli neli eestlast publikumi seas laupäevasel etendusel. Noore eestlanna Hanna-Liina toetuse mõttes olime ostnud piletid rõdule, lootes et see võimaldab head vaatevinklit jne. Nägime küll kõike, mida oli vaja, aga sellegipoolest olime pettunud.

Enne etendust peeti tantsuvõistlus, kus osalesid mitmed väga noored, ajakohaselt rietatud, ja mõni täiskasvanugi kes vist eluaeg olid igatsenud lavale astuda. Kuna meie olime teismelised sel ajal mida "Grease" kajastab, siis seda võistlust jälgides saime naerda palju.

Siis algas etendus. Üks mees pistis pea ühest või teisest lava serval olevast "aknast" välja ja lausus midagi - pole aga õrna aimu, mida ta sealt podises. Meid ümbritses mitu pealtvaatajat kes samuti sosistasid: "What did he say?". Antud deklareerimine vist oli oluline näitemängule, kuid sellest jäime ilma.

Lavastus oli huvitav, isegi innovaatiline. Orkester mängis hästi, võrreldes plaadi mänguga, aga korduvalt kattis lauljate hääli. See aga on vist Wang Centeri omapärane viga - oleme seal varem ka leidnud, et helitehnik puudub. Rizzo ja Frankie Avalon olid ainukesed esinejad kelle mikrofon oli õieti suunatud. Nii palju - eriti jutust - läks kaduma! Mitmeid soolosisid segas liiga tugev orkestri saade ning kõlarite kriiskav järelkaja.

Etenduse esimene pool oli, jah... naljatades mõtlesime, et vast jätkub sellest, aga "pagana pihta, nii palju sai piletite eest makstud, oleme lõpuni..."

Õnneks oli teine pool palju hoogsam ja tõmbas kuulajaskonda kaasa tuntud viisidele. Saali akustika oli ikkagi vilets, aga noored näitlejad esinesid hoogsamalt. Frankie Avalon, kes on vilunud, sümpaatne esineja, teenis isegi *standing ovation*'i ära.

Noor eestlanna Hanna-Liina sobib sellesse muusikali, ja usun, et tal on tulevikku Broadway laval. Laval on talle omane kena, mugav olek ja ilus hääli - sarnasus eelmiste 'Sandy' osatäitjatega oli märkimisväärne.

Levandi Traditional Nordic Knitwear

for children and adults, sizes 12 months - adult XXL,
made with care in Estonia, of 100% soft lambswool.

Available at the Swedish Fair and Holiday Celebration

Saturday, December 7, 2002, 10:00 am - 4:00 pm

Cyclorama - Boston Center for the Arts

539 Tremont Street, Boston

or inquire from Triin Tammearu

508-344-2410, ttammearu@levandi.com

Knitwear can be viewed at <http://www.levandi.ee>

Esto Ski Trip 2003

March 6-9, 2003

Lake Placid, NY

More info on our website
(www.bostoneesti.org) or by

e-mail estoskitrip@hotmail.com

Seltsi Juhatus

Esimees

Jaak Juhansoo

508-553-8875

jaakurat@attbi.com

Aseesimees

Villu Tari

978-455-5679

kvtari@attbi.com

Sekretär

Piret Madar

781-278-9897

madar_piret@hotmail.com

Abisekretärid

Karina Branzetti

781-863-1344

karinaleben@hotmail.com

Nele Kaps

508-653-2005

nkaps@ksdboston.com

Laekur

Madis Rehepapp

781-278-9897

madis@rehepapp.com

Abilaekur

Rein Pirn

978-456-8461

pirus@rcn.com

Korraldustoimkond

Hella Paabus

978-374-9143

hpaabus@hotmail.com

Kaari Mai Tari

978-455-5679

kvtari@attbi.com

Mike Peipman

508-520-6756

peipman@aol.com

Meelis Tambla

617-254-7654

noorboston@yahoo.com

© 2002, Boston Estonian Society, Inc.

Bostoni Eesti Selts

25 Beech St.

Franklin, MA 02038-2601

Toimetus:

Koostanud: Piret Madar

Kujundus: Madis Rehepapp

E-mail: toimetus@bostoneesti.org

Telefon: 781-278-9897

BES

Vaata ka meie kodulehekülge Internetis: <http://www.bostoneesti.org>